

RP 24/2019 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om inkomstskatteskalan för 2020 samt till lagar om ändring och temporär ändring av inkomstskattelagen och av 3 och 12 § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Denna proposition innehåller ett förslag till lag om inkomstskatteskalan för 2020. Den föreslagna lagen innehåller en progressiv inkomstskatteskala som ska tillämpas på beskattning av förvärvsinkomst vid statsbeskattningen. Skalans inkomstgränser höjs med ca 3,1 procent.

Inkomstskattelagen ändras enligt förslaget så att arbetsinkomstavrdragets högsta belopp samt inflödes- och minskningsprocent liksom grundavdragets högsta belopp vid kommunalbeskattningen höjs. Dessutom ändras pensionsinkomstavrdragen vid både kommunalbeskattningen och statsbeskattningen.

Det föreslås att hushållsavrdragets maximibelopp sänks från 2 400 euro till 2 250 euro. Dessutom sänks den avdragbara procentuella andelen av kostnaderna från 50 procent till 40 procent när det gäller arbete och från 20 procent till 15 procent när det gäller löner.

Det föreslås att avdragsrätten för ränta på bostadsskuld slopas stegvis. Den avdragsgilla andelen av räntorna minskas med tio procentenheter 2020 och därefter med fem procentenheter per år. Från och med 2023 ska rätten till avdrag för räntor på bostadsskuld slopas helt och hållet.

Det föreslås att den skattepliktiga andelen av de flyttningskostnader som arbetsgivaren betalar minskas så att 50 procent av flyttningskostnaderna räknas som skattepliktig förvärvsinkomst.

Lagen om källskatt för löntagare från utlandet blir permanent. Dessutom sänks källskatteprocenten enligt lagen från 35 procent till 32 procent.

Begreppet beskattningssammanslutning enligt inkomstskattelagen begränsas.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2020 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2020. Den temporära bestämmelse i inkomstskattelagen som gäller rätten att dra av räntor på bostadsskuld ska gälla till utgången av 2022.

Lagarna tillämpas första gången vid beskattningen för 2020.

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Beskattningen av förvärvsinkomster

1.1.1 Skatteskalen för förvärvsinkomster

Enligt 124 § 5 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992) föreskrivs det särskilt om den skatteskala som ska tillämpas vid beskattningen av förvärvsinkomst för varje enskilt år. I det differentierade inkomstskattesystemet gäller den progressiva inkomstskatteskalen fysiska personers och dödsbors förvärvsinkomster. Skattepliktig förvärvsinkomst är bland annat lön och därmed jämförbar inkomst i anställningsförhållande, pension samt förmån eller ersättning som erhållits i stället för sådan inkomst. Den progressiva förvärvsinkomstskatteskalen för 2019 lindrades genom att inkomstgränserna i skalan höjdes med 2,6 procent jämfört med 2018. Den nedre gränsen för den s.k. solidaritetsskatten kvarstod oförändrad. Gränsen indexjusterades på motsvarande sätt som de övriga inkomstklasserna, vilket ledde till att den nedre gränsen i euro för den högsta inkomstklassen i inkomstskatteskalen för 2019 är 76 100 euro.

1.1.2 Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Bestämmelser om grundavdraget vid kommunalbeskattningen finns i 106 § i inkomstskattelagen. Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de övriga avdragen inte överstiger 3 305 euro, ska detta belopp enligt paragrafen dras av från nämnda inkomst. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de övriga avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

Eftersom grundavdraget beviljas efter det att de andra inkomstavdragen gjorts, gäller det mottagare av dagpenningssinkomster, löneinkomster och pensionsinkomster på olika inkomstnivåer, som ett resultat av de avdrag av varierande storlek som ska göras från nämnda inkomster. Grundavdraget beviljas till fullt belopp vid en dagpenningssinkomst på 3 305 euro per år, en löneinkomst på ca 6 800 euro per år och en pensionsinkomst på ca 11 400 euro per år. För mottagare av dagpenningssinkomst har grundavdraget en effekt på en inkomst på upp till ca 21 600 euro per år, för mottagare av löneinkomst på upp till ca 28 000 euro per år och för mottagare av pensionsinkomst på upp till ca 23 200 euro per år.

1.1.3 Arbetsinkomstavdrag

Bestämmelser om arbetsinkomstavdraget finns i 125 § i inkomstskattelagen. Arbetsinkomstavdraget görs i första hand från den inkomstskatt på förvärvsinkomster som ska betalas till staten. Till den del den inkomstskatt på förvärvsinkomst som betalas till staten inte räcker till för att göra avdraget, görs avdraget från kommunalskatten, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och kyrkoskatten i proportion till dessa skatter. Avdraget beräknas på den skattskyldiges skattepliktiga löneinkomst, förvärvsinkomst av annat arbete, uppdrag eller tjänst som utförts för annans räkning, bruksavgifter som anses utgöra förvärvsinkomst, utdelningar som ska beskattas som förvärvsinkomst, förvärvsinkomstandel av företagsinkomst som ska fördelas samt förvärvsinkomstandel av näringsverksamhet eller jordbruk för delägare i en sammanslutning. Eftersom arbetsinkomstavdraget gäller löneinkomst och annan aktiv inkomst lindras beskattningen av arbete om avdraget höjs.

Arbetsinkomstavdraget är 12,2 procent av den del av de avdragsgilla inkomster som överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 1 630 euro. Avdragsbeloppet minskar med 1,72 procent för

RP 24/2019 rd

den del av nettoförvärvsinkomsten som överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten. När nettoförvärvsinkomsten överskrider ca 128 400 euro beviljas inte längre något arbetsinkomstavdrag.

1.1.4 Pensionsinkomstavdrag

Skattegraden för pensionsinkomsten kan påverkas genom framför allt pensionsinkomstavdragen vid statsbeskattningen och kommunalbeskattningen. Pensionsinkomstavdragen görs från den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst. Vid beräkningen av avdragens fulla belopp anses som full folkpension den fulla folkpension som under skatteåret betalats till en ensamstående person och som är ca 7 546 euro 2019.

Bestämmelser om pensionsinkomstavdraget vid statsbeskattningen finns i 100 § i inkomstskattelagen. Vid statsbeskattningen räknas fullt pensionsinkomstavdrag ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 3,867 dras av den minsta beskattningsbara inkomsten enligt den progressiva inkomstskatteskalan, varefter återstoden avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Om den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst är större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 38 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger det fulla pensionsinkomstavdraget.

Bestämmelser om pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen finns i 101 § i inkomstskattelagen. Vid kommunalbeskattningen räknas fullt pensionsinkomstavdrag ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med 1,395 dras av 1 480 euro, varefter återstoden avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Om den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst är större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 51 procent av det överskjutande beloppet.

1.2 Ändringar av inkomstskattelagen

1.2.1 Hushållsavdrag

Hushållsavdraget är en skatteutgift vars viktigaste syfte har varit att förbättra sysselsättningen med hjälp av samhälleligt stöd. Syftet är att uppmuntra hushållen att låta utomstående utföra sådana arbeten som hushållen tidigare har utfört själva. Syftet är också att minska användningen av svart arbetskraft.

En skattskyldig får med stöd av 127 a § i inkomstskattelagen från skatten som hushållsavdrag dra av en del av de belopp som han eller hon har betalat för arbete som utförts i en bostad eller fritidsbostad som han eller hon använder. Hushållsavdrag beviljas också för arbete som utförts i en bostad eller fritidsbostad som används av den skattskyldiges eller dennes makes eller bortgångna makes föräldrar, adoptivföräldrar eller fosterföräldrar eller av dessa personers släktingar i rätt uppstigande led eller dessa personers make. Till avdrag berättigar normalt hushålls-, omsorgs- och vårdarbete samt arbete som innebär underhåll eller ombyggnad av bostad eller fritidsbostad. Avdraget är högst 2 400 euro per år och det beviljas endast i den utsträckning som den avdragbara del av kostnaderna som avses i 127 b § överstiger 100 euro.

Den skattskyldige får dra av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, obligatorisk arbetspensionsavgift, olycksfallsförsäkringspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och grupplivförsäkringspremie samt dessutom 20 procent av den utbetalda lönen. Den skattskyldige får dra av 50 procent av en ersättning för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag och som har betalats till en

RP 24/2019 rd

i förskottsuppbörsregistret införd person som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och som idkar inkomstskattepliktig verksamhet.

Hushållsavdraget är ett avdrag från skatten och det görs i första hand från inkomstskatten till staten. Avdraget görs från skatten på förvärvsinkomsten och skatten på kapitalinkomsten i proportion till skatternas belopp. Avdraget från skatten på förvärvsinkomsten görs sedan övriga avdrag gjorts och före underskottsgottgörelsen. Till den del avdraget överstiger beloppet av inkomstskatten till staten, görs avdraget från kommunalskatten, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och kyrkoskatten i proportion till dessa skatter.

År 2017 beviljades ca 426 000 skattskyldiga hushållsavdrag och avdragen uppgick sammanlagt till ca 444 miljoner euro.

1.2.2 Ränteavdrag för bostadsskuld

Enligt 58 § 2 mom. i inkomstskattelagen har en skattskyldig rätt att dra av 25 procent av räntorna på sin bostadsskuld. En bostadsskuld är en skuld som hänför sig till anskaffning eller grundlig reparation av en stadigvarande bostad för den skattskyldige eller hans eller hennes familj.

Avdraget görs i första hand från kapitalinkomsten. Om det sammanlagda beloppet av räntorna på en bostadsskuld är större än de skattepliktiga kapitalinkomsterna uppstår ett underskott i kapitalinkomstslaget, och den skattskyldige har med stöd av underskottet rätt att göra en sådan underskottsgottgörelse som avses i 131—134 § i inkomstskattelagen. Underskottsgottgörelsen svarar mot skattesatsen för kapitalinkomst och dras av direkt från skatten på förvärvsinkomsterna. I fråga om räntorna på skuld för förvärv av den första bostad som avses i 131 § 3 och 4 mom. i inkomstskattelagen är underskottsgottgörelsen dock två procentenheter högre än skattesatsen för kapitalinkomst. Rätten till höjd underskottsgottgörelse kvarstår så länge det finns någonting kvar av skulden för anskaffning av den första bostaden, dock i högst tio år.

Rätten till avdrag för räntor på bostadsskuld är en skatteutgift beviljad för anskaffning av egen bostad, något som för sin del har ansetts gynna ägarboende framom hyresboende. För att göra beskattningen av hyresboende och ägarboende enhetligare har det från och med 2012 införts en måttlig och stegvis begränsning av rätten att dra av räntorna på bostadslån, så att 25 procent av räntorna är avdragsgilla 2019.

Begränsningen av ränteavdragsrätten har gällt skattskyldigas samtliga bostadsskulder, inklusive skuld för förvärv av den första bostaden enligt 131 § 3 och 4 mom. i inkomstskattelagen, oavsett när skulden har upptagits.

1.2.3 Beskattning av flyttningskostnader som arbetsgivaren betalar

I inkomstskattelagen finns det inte särskilda bestämmelser om behandlingen i beskattningshänseende av sådana kostnader som beror på en arbetstagares flyttning inom Finland eller från utlandet till Finland och som arbetsgivaren står för. Beskattningen av kostnaderna fastställs utifrån allmänna bestämmelser i inkomstskattelagen. Det finska förvärvsinkomstskattesystemet bygger på ett omfattande inkomstbegrepp. Enligt 29 § i inkomstskattelagen avses med skattepliktig inkomst den skattskyldiges inkomster i pengar eller pengars värde, om det inte särskilt bestämts att de är skattefria. Enligt 13 § i lagen om förskottsuppbörd avses med lön varje slag av lön, arvode, förmån och ersättning som fås i arbets- eller tjänsteförhållande. Med lön jämföras också mötesarvode, personligt föreläsnings- eller föredragsarvode, arvode för medlemskap i förvaltningsorgan, verkställande direktörs arvode, lön som lyfts av en bolagsman i ett öppet bolag eller ett kommanditbolag samt ersättning för förtroendeuppdrag.

RP 24/2019 rd

Utgångspunkten för beskattningen är att en arbetsgivare inte skattefritt kan ersätta en arbetstagers levnadskostnader. Om arbetsgivaren ersätter arbetstagens levnadskostnader är det fråga om skattepliktig lön för arbetstagen. Enligt vedertagen beskattningspraxis har flyttningkostnader ansetts vara levnadskostnader, vilket innebär att en ersättning av dem i regel leder till skattepliktig inkomst för arbetstagen. Det är fråga om en skattepliktig förmån t.ex. när en löntagare när anställningsförhållandet inleds eller vid någon annan tidpunkt på eget initiativ flyttar till en ny bostadsort. Om en löntagare däremot flyttar medan anställningsförhållandet pågår, på arbetsgivarens order till följd av att arbetsplatsen flyttat eller annars för att behålla sitt arbete, har flyttningkostnaderna inte ansetts ge upphov till skattepliktig förmån (HFD 1976 T 1854, HFD 1985 II 566).

I centralskattenämndens avgörande CSN:010/2006 ansågs det inte att en ersättning av flyttningkostnaderna var skattepliktig förvärvsinkomst för arbetstagen under de omständigheter som rådde i det aktuella fallet. Arbetstagen hade flyttat till Finland på initiativ av koncernen, och avsikten hade varit att överföra kompetens mellan koncernbolagen. Det ansågs därför att det var fråga om en stationering i främst arbetsgivarbolagets intresse.

Med stöd av specialbestämmelsen i 76 § 1 mom. 5 punkten i inkomstskattelagen kan arbetsgivaren skattefritt ersätta den skattskyldige och hans eller hennes familjemedlemmar sådana flytt- och resekostnader som beror på arbete utomlands. Lönen för utlandstjänstgöringen för en arbetstagen som flyttar från Finland till utlandet är dock vanligen skattefri också med stöd av bestämmelsen om sex månader i 77 § i inkomstskattelagen. Betydelsen av bestämmelsen om skattefria flyttningkostnader är därför i praktiken ringa.

1.2.4 Beskattningssammanslutningar

Konsortier som två eller flera personer har bildat för att bruka eller förvalta en fastighet anses enligt inkomstskattelagen vara *beskattningssammanslutningar*. Delägare i beskattningssammanslutningarna kan vara antingen fysiska personer eller juridiska personer, t.ex. aktiebolag. En beskattningssammanslutning är ett skattemässigt beräkningssubjekt. Beskattningssammanslutningen är inte en privaträttslig juridisk person. Den kan t.ex. inte äga en fastighet, utan fastigheten ägs vanligen av sammanslutningens delägare genom vissa andelar.

Beskattningssammanslutningen bygger på tanken om förvärvskällor. Fastigheten som ekonomisk enhet har ansetts bilda en förvärvskälla. När flera olika skattskyldiga är verksamma inom samma förvärvskälla och äger den tillsammans, har det ansetts motiverat att förvärvskällan i beskattningen är ett separat resultatberäkningsobjekt. Det anses att en beskattningssammanslutning bildas oberoende av delägarnas vilja när vissa objektiva kännetecken uppfylls. Enligt vedertagen praxis bildas en beskattningssammanslutning när två eller flera fysiska eller juridiska personer tillsammans äger en fastighet. Om fastigheten inte förvaltas för samägarnas gemensamma räkning, t.ex. när samägarna har gjort ett avtal om delad besittning som antecknats i fastighetsdatasystemet, bildas ingen beskattningssammanslutning. Det bildas inte heller någon beskattningssammanslutning genom makars samägande. På beskattningen av inkomst av skogsbruk som makarna bedriver gemensamt ska dock stadgandena om beskattningssammanslutningar tillämpas med stöd av en specialbestämmelse.

Det är möjligt att bedriva förvärvsverksamhet med en fastighet som ingår i en beskattningssammanslutning, t.ex. jordbruk och skogsbruk. Fastigheten kan också hyras ut. Fastigheten kan också användas till annat än verksamhet som genererar inkomster. Vid inkomstbeskattningen bildas det en beskattningssammanslutning oberoende av om fastigheten ger inkomster eller inte. En beskattningssammanslutning bildas därmed också när fastigheten är i samägarnas eget bruk, t.ex. som stadigvarande bostad eller fritidsbostad. Också konsortier av detta slag registreras som

sammanslutningar och ges företags- och organisationsnummer. Sammanslutningen upphör exempelvis när fastigheten säljs till en ny ägare eller fastighetsandelarna kommer i samma ägares ägo, eller när bostadsfastighetens samägare ingår äktenskap med varandra.

Vid inkomstbeskattningen beskattas beskattningssammanslutningen inte som en separat skattskyldig, och sammanslutningen påförs inte skatt, men den ska lämna in en skattedeklaration där inkomsterna från fastigheten och kostnaderna för fastigheten deklarerar. De utgifter som sammanslutningen har för förvärvande av inkomster, t.ex. avskrivning av anskaffningsutgiften för en hyrd byggnad, dras av vid beskattningen av sammanslutningen. Delägarna drar dock av både räntekostnader för förvärv eller grundlig renovering av fastigheten och sina egna resekostnader i den personliga beskattningen. Den för sammanslutningen fastställda nettoinkomsten eller negativa nettoinkomsten fördelas mellan delägarna i förhållande till deras andelar i sammanslutningen. En fysisk persons och ett dödsbos andel av en beskattningssammanslutnings annan inkomst än inkomst av jordbruk betraktas som kapitalinkomst och andelen i nettoförluster av sammanslutningens övriga verksamhet dras av från kapitalinkomsterna. Överlåtelse av en fastighet behandlas inte vid beskattningen av sammanslutningar, utan den överlåtelsevinst eller överlåtelseförlust som varje delägare får för sin fastighetsandel fastställs i delägarrens beskattning.

Vid fastighetsbeskattningen beräknas det inte någon skatt för beskattningssammanslutningar och någon skatt påförs inte heller sammanslutningarna. Ägarna till fastigheten påförs fastighets-skatt för sina andelar av fastigheten.

Enligt mervärdesskattelagen (1501/1993) är en sammanslutning skattskyldig för verksamheten om två eller flera parter i avsikt att bedriva rörelse har bildat en sådan sammanslutning som är avsedd att vara verksam till förmån för delägarna gemensamt. Sammanslutningens delägare har skatteansvar för betalningen av sammanslutningens skatter. Av de beskattningssammanslutningar som avses i inkomstskattelagen kan sammanslutningar som bedriver jordbruk eller skogsbruk vara mervärdesskattskyldiga sammanslutningar. Mervärdesskattskyldiga är också sådana sammanslutningar som förvaltar fastigheter i enlighet med vad som särskilt anges i mervärdesskattelagen eller som har ansökt om att bli mervärdesskattskyldiga för överlåtelse av nyttjanderätten till en fastighet.

1.3 Lagen om källskatt för löntagare från utlandet

Enligt lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995), som varit i kraft sedan ingången av 1996, kan personer från utlandet med särskild sakkunskap eller som arbetar som lärare vid någon högre läroanstalt i Finland, t.ex. ett universitet, eller som bedriver vetenskaplig forskning i allmänt intresse, under vissa förutsättningar i stället för sedvanlig inkomstbeskattning av löneinkomst som förvärvats i Finland välja källbeskattning av löneinkomsten för en period på högst 48 månader. De nyckelpersoner som omfattas av källskatten betalar källskatt i stället för kommunalskatt, förvärvsinkomstskatt till staten och den försäkrades sjukförsäkringspremie. Källskatten på löneinkomst är 35 procent av det totala lönebeloppet.

Under lagens första tillämpningsår 1996 tillämpades lagen på ca 40 personer. Under de senaste tio åren har antalet personer som omfattas av lagen varierat mellan 400 och 750 personer per år. Under 2017 och 2018 tillämpades lagen på ca 550 personer.

Lagen avsågs vara temporär. Därför tillämpades lagen i sin ursprungliga form endast under två års tid, dvs. på arbete som började 1996 och 1997. Lagens huvudsyfte, nämligen att göra det tilltalande för personer med särskild sakkunskap att komma till Finland, uppnåddes likväl inte i önskad omfattning. Orsaken till detta var enligt företrädare för näringslivet att lagens tillämpningstid var för kort. Därför förlängdes tiden för tillämpning av lagen.

Finland lämnade i december 1999 en anmälan till Europeiska gemenskapernas kommission, i vilken man anhöll om kommissionens ställningstagande i frågan om källskattesystemet för löntagare från utlandet var förenligt med gemenskapslagstiftningen. I Finland ansågs systemet inte utgöra statsstöd. Även Danmark och Sverige hade före Finland gjort anmälningar i fråga om sina motsvarande system. I väntan på kommissionens avgörande avbröts tillämpningen av lagen i fråga om arbete som hade börjat 2000. I sitt ställningstagande som kommissionen meddelade Finland i juni 2000 konstaterade kommissionen, att källskattesystemet för löntagare från utlandet är en s.k. allmän åtgärd som inte står i strid med gemenskapslagstiftningen.

Därefter har tiden för tillämpning av lagen förlängts sex gånger. Senast förlängdes tiden för tillämpning av lagen genom lag 1550/2015 till att omfatta arbete som börjat 2016—2019.

2 Bedömning av nuläget och föreslagna ändringar

Enligt regeringsprogrammet för statsminister Rinnes regering driver regeringen en aktiv och ansvarsfull finanspolitik som dimensioneras enligt konjunkturläget. De diskretionära bestående tilläggsutgifter som regeringen beslutar om ska i huvudsak täckas med diskretionära bestående tilläggsinkomster. De bestående utgifterna ökas genom beslut av regeringen med 1,230 miljarder euro på 2023 års nivå jämfört med den tekniska planen för de offentliga finanserna våren 2019. Av de diskretionära utgiftsökningarna finansieras 730 miljoner genom höjda skatteinkomster.

Beskattningen ska stödja de mål som har ställts upp för den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken samt den internationella konkurrenskraften och livskraften i hela Finland. En hållbar finansiering av de offentliga tjänsterna förutsätter att skatteunderlaget stärks internationellt och nationellt så att de finländska löntagarnas och företagens betalningsbördan kan lindras och förutsättningarna för tillväxt tryggas. Beskattningen har också till uppgift att jämna ut inkomstskillnaderna till låg- och medelinkomsttagarnas fördel, vilket görs genom att betalningsförmågan beaktas i grunderna för beskattningen.

2.1 Beskattningen av förvärvsinkomster

Det föreslås att det i överensstämmelse med regeringsprogrammet görs en indexjustering på 3,1 procent i skattegrunderna för förvärvsinkomster på alla inkomstnivåer i enlighet med förtjänstnivåindexet. Enligt finansministeriets prognos från augusti 2019 uppskattas det att förändringen av konsumentprisindexet 2020 kommer att uppgå till 1,4 procent och förändringen av förtjänstnivåindexet till 3,1 procent. Det föreslås att indexjusteringen genomförs genom en höjning av den progressiva inkomstskatteskalans alla inkomstgränser samt genom att höja grundavdragets maximibelopp och arbetsinkomstavdragets maximibelopp och inflödes- och minskningsprocent. En höjning av beloppet av den lägsta beskattningsbara inkomsten enligt inkomstskatteskalan minskar automatiskt pensionsinkomstavdraget vid statsbeskattningen, eftersom beräkningsformeln för det maximala avdragsgilla beloppet är bunden till beloppet av den lägsta beskattningsbara inkomsten i skalan.

I regeringsprogrammet reserveras 200 miljoner euro för en måttlig sänkning av inkomstskatten, som ska kompensera höjningarna av de indirekta skatterna för löntagare med små och medelstora inkomster, pensionärer och företagare. Utöver indexjusteringen föreslås det därmed att beskattningen av förvärvsinkomsterna lindras med sammanlagt 200 miljoner med betoning på låg- och medelinkomsttagare. Detta sker genom att höja grundavdraget vid kommunalbeskattningen med 66 miljoner euro, arbetsinkomstavdraget med 99 miljoner euro och pensionsinkomstavdraget vid stats- och kommunalbeskattningen med totalt 35 miljoner euro. Höjningen

RP 24/2019 rd

av grundavdraget vid kommunalbeskattningen gäller arbetsinkomst, pensionsinkomst och förmånsinkomst, dvs. åtgärden lindrar också beskattningen av förmånsinkomst. Höjningen av arbetsinkomstavrdraget lindrar beskattningen av arbetsinkomst och höjningen av pensionsinkomstavrdraget beskattningen av pensionsinkomsten. I det ändringsförslag som gäller pensionsinkomstavrdraget har man beaktat de tilläggshöjningar av folkpensionens fulla belopp som ingår den regeringsproposition som beretts vid social- och hälsovårdsministeriet med förslag till lagar om höjning av små pensioner, så att de föreslagna höjningarna inte påverkar beloppet av pensionsinkomstavrdraget.

Som helhet sedd skärps beskattningen av arbete i inkomstintervallet ca 0—14 300 euro och för dem som förtjänar mer än 24 000 euro per år, med beaktande av stigande inkomstnivå och löntagarnas förändrade avgifter av skattenatur. För medelinkomsttagare skärps beskattningen ca 0,4 procentenheter och högst ca 0,56 procentenheter.

2.1.1 Förvärsinkomstskatteskalen för 2020

I propositionen föreslås att det vid beskattningen för skatteåret 2020 tillämpas en progressiv förvärsinkomstskatteskala som lindrats i jämförelse med inkomstskatteskalen för 2019 genom att inkomstgränserna i skatteskalen höjs med ca 3,1 procent.

Inkomstskatteskalens ny högsta inkomstklass fogades för första gången 2013 till lagen om inkomstskatteskalen. År 2015 sänktes den nedre gränsen i euro för den högsta inkomstklassen från 100 000 euro till 90 000 euro. Inkomstskatteskalen skärptes för 2016 genom att den nedre gränsen i euro för skalans högsta inkomstklass, dvs. den nedre gränsen för den s.k. solidaritetsskatten, sänktes från 90 000 euro till 72 300 euro. Detta innebar att de två högsta inkomstklasserna slogs samman. Därefter har gränsen inte förändrats annat än att gränsen årligen har indexjusterats på motsvarande sätt som de övriga inkomstklasserna. År 2019 är den nedre gränsen i euro för den högsta inkomstklassen i inkomstskatteskalen 76 1000 euro.

Enligt regeringsprogrammet ska den så kallade solidaritetsskatten fortsätta till regeringsperiodens slut. Det föreslås att gränsen ska indexjusteras på motsvarande sätt som de övriga inkomstklasserna, och därför föreslås det att den nedre gränsen i euro för den högsta inkomstklassen i inkomstskatteskalen för 2020 ska vara 78 500 euro. Enligt beräkningarna finns det 2020 ca 122 000 personer med en årlig förvärsinkomst på över 78 500 euro som beskattas vid statsbeskattningen.

2.1.2 Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Det föreslås att maximibeloppet för grundavdraget vid kommunalbeskattningen enligt 106 § i inkomstskattelagen höjs från 3 305 euro till 3 540 euro. Grundavdraget beviljas till fullt belopp vid en dagpenningssinkomst på 3 540 euro per år, en löneinkomst på ca 7 600 euro per år och en pensionsinkomst på ca 11 600 euro per år. För mottagare av dagpenningssinkomst har grundavdraget en effekt på en inkomst på upp till ca 23 200 euro per år, för mottagare av löneinkomst på upp till ca 29 600 euro per år och för mottagare av pensionsinkomst på upp till ca 24 400 euro per år.

2.1.3 Arbetsinkomstavrdrag

Det föreslås att maximibeloppet för arbetsinkomstavrdrag enligt 125 § i inkomstskattelagen ska höjas från 1 630 euro till 1 770 euro. Avdragets minskningsprocent höjs från 1,72 procent till

RP 24/2019 rd

1,84 procent för den del av nettoförvärvsinkomsten som överstiger 33 000 euro. När nettoförvärvsinkomsten uppgår till ca 129 800 euro beviljas inte längre något arbetsinkomstavdrag. Det föreslås att avdragets inflödesprocent höjs från 12,2 procent till 12,5 procent.

2.1.4 Pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen

Enligt förslaget ska pensionsinkomstavdraget vid statsbeskattningen enligt 100 § i inkomstskattelagen sänkas genom att den koefficient som används för att beräkna pensionsinkomstavdragets fulla belopp sänks från 3,867 till 3,726 procent. I ändringsförslaget har man beaktat den tilläggshöjning av folkpensionens fulla belopp som ingår den regeringsproposition som beretts vid social- och hälsovårdsministeriet med förslag till lagar om höjning av små pensioner, så att höjningen inte påverkar beloppet av pensionsinkomstavdraget. När den fulla folkpensionen ökar, ökar också pensionsinkomstavdraget vid statsbeskattningen, och därför ska den använda koefficienten sänkas. Vilket värde koefficienten får påverkas dessutom av både de föreslagna ändringarna av inkomstskatteskalen och den föreslagna sänkningen av beskattningen av förvärvsinkomster. I övrigt beräknas pensionsinkomstavdraget vid statsbeskattningen på samma sätt som i nuläget. Enligt nuvarande uppskattningar kommer fullt pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen att uppgå till 11 540 euro 2020.

2.1.5 Pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen

Det föreslås att pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen enligt 101 § i inkomstskattelagen ökas genom att den koefficient som används för att beräkna pensionsinkomstavdragets fulla belopp ändras från 1,395 till 1,346 procent. I ändringsförslaget har man beaktat den tilläggshöjning av folkpensionens fulla belopp som ingår den regeringsproposition som beretts vid social- och hälsovårdsministeriet med förslag till lagar om höjning av små pensioner, så att höjningen inte påverkar beloppet av pensionsinkomstavdraget. När den fulla folkpensionen ökar, ökar också pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen, och därför ska den använda koefficienten sänkas. Trots sänkningen av koefficienten ökar det fulla pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen jämfört med föregående år. I övrigt beräknas pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen på samma sätt som i nuläget. Enligt nuvarande uppskattningar kommer fullt pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen att uppgå till 9 230 euro år 2020.

2.2 Inkomstskattelagen

2.2.1 Hushållsavdrag

Enligt regeringsprogrammet finansieras 730 miljoner av de diskretionära utgiftsökningarna på 1,230 miljarder euro genom höjda skatteinkomster. Som ett led i att öka skatteinkomsterna har man i regeringsprogrammet kommit överens om en begränsning av hushållsavdraget. Begränsningen av hushållsavdraget är också en av de åtgärder som regeringen vidtar för att stärka skatteunderlaget.

Det föreslås att 127 a § i inkomstskattelagen ändras så att hushållsavdragets maximibelopp sänks från nuvarande 2 400 euro till 2 250 euro.

Dessutom föreslås det att grunderna för hushållsavdraget ändras. Inkomstskattelagens 127 b § ska ändras så att den skattskyldige i stället för nuvarande 50 procent får dra av 40 procent av en ersättning för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag och som har betalats till en i förskottsuppbörsregistret införd person som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd och som

RP 24/2019 rd

idkar inkomstskattepliktig verksamhet. Detta avdrag på 40 procent får också göras för en ersättning för normalt hushålls-, omsorgs- och vårdarbete som har betalats till ett sådant allmännyttigt samfund som avses i 22 § i inkomstskattelagen.

Det föreslås dessutom att 127 b § i lagen ändras så att den skattskyldige får dra av 15 procent i stället för nuvarande 20 procent av den utbetalda lönen för arbete som berättigar till hushålls-avdrag. Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, obligatorisk arbetspensionsavgift, olycksfallsförsäkringspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och grupplivförsäkringspremie som den skattskyldige har betalat på basis av arbete får den skattskyldige dra av till fullt belopp i enlighet med vad som gäller i nuläget.

Det föreslås inga ändringar i det arbete som berättigar till avdrag, vilket innebär att normalt hushålls-, omsorgs- och vårdarbete samt arbete som innebär underhåll eller ombyggnad av bostad eller fritidsbostad berättigar till hushållsavdrag på samma sätt som i nuläget.

2.2.2 Ränteavdrag för bostadsskuld

Som en del av de i regeringsprogrammet överenskomna skattetilläggen på 730 miljoner och åtgärderna för att stärka skatteunderlaget fortsätter regeringen på samma linje som de föregående regeringarna, dvs. skatteavdragen för räntor på bostadslån för egen bostad ska slopas stegvis. Enligt regeringsprogrammet slopas det kvarvarande skatteavdraget helt och hållet under regeringsperioden.

Därför föreslås det att rätten att dra av räntor på bostadsskulder ska begränsas stegvis så att avdraget upphör helt och hållet från och med 2023. Ändringen genomförs genom att 58 § 2 mom. i inkomstskattelagen upphävs och genom att det till lagen temporärt fogas en ny 58 b §.

Den avdragsgilla andelen av räntorna minskas med tio procentenheter år 2020 och därefter med fem procentenheter per år. Därför föreslås det att det till inkomstskattelagen fogas en temporär 58 b § om avdragsgillhet för räntor på bostadsskulder skatteåren 2020—2022. Enligt förslaget ska 15 procent av räntorna på bostadsskulder vara avdragsgilla skatteåret 2020, 10 procent av räntorna skatteåret 2021 och 5 procent skatteåret 2022. Från och med 2023 ska rätten till avdrag för räntor på bostadsskuld slopas helt och hållet.

Begränsningen av ränteavdragsrätten gäller skattskyldigas samtliga bostadsskulder, inklusive skuld för förvärv av den första bostaden enligt 131 § 3 och 4 mom., oavsett när skulden har upptagits.

Under övergångsperioden ska det inte göras andra ändringar av avdraget än en minskning av den avdragsgilla delen. Detta innebär att t.ex. den förhöjda underskottsgottgörelsen vid skuld för den första bostaden är i kraft också under övergångsperioden.

2.2.3 Beskattningen av flyttningskostnader som arbetsgivaren betalar

Om arbetsplatsen ligger långt från arbetstagarens bostadsort leder flyttningen till arbetsorten och resor i samband med flyttningen till utgifter för arbetstagaren när han eller hon tar emot arbetsplatsen. Framför allt vid flyttning från utlandet till Finland kan flyttningskostnaderna och resekostnader som hänför sig till flyttningen bli mycket stora. Också vid flyttning inom Finland kan avstånden vara långa och kostnaderna bli stora.

RP 24/2019 rd

Arbetsgivaren har i sådana situationer kunnat lätta på arbetstagarens direkta kostnadsbörda genom att betala flyttnings- och resekostnader för arbetstagaren och hans eller hennes familjemedlemmar. I enlighet med vedertagen rätts- och beskattningspraxis är det i regel fråga om att ersätta levnadskostnader och arbetstagaren får därmed en skattepliktig förmån som ska betraktas som lön. Arbetstagaren ska därmed betala förvärvsinkomstskatt för de flyttningskostnader som arbetsgivaren betalat. De kostnader som arbetstagaren har i samband med att han eller hon tar emot arbetsplatsen faller därmed inte helt bort till följd av att arbetsgivaren deltar i flyttningskostnaderna.

I programmet för statsminister Rinnes regering ingår en skrivning om att arbetskraftens rörlighet ska främjas både inom landet och från utlandet till Finland genom att den skattepliktiga andelen av de flyttningskostnader som arbetsgivaren betalar görs skäligare. Utifrån skrivningen i regeringsprogrammet föreslås det att det till inkomstskattelagen fogas en ny 69 c § med bestämmelser om beskattningen av de flyttningskostnader och resekostnader i samband med flyttningen som arbetsgivaren betalar.

Den skattepliktiga andelen av flyttningskostnaderna ska minskas genom en bestämmelse om att hälften av de kostnader som arbetsgivaren betalar ska vara skattefria. Skattepliktig förvärvsinkomst som ska betraktas som lön är därmed enligt förslaget 50 procent av de flyttnings- och resekostnader för arbetstagaren och hans eller hennes familjemedlemmar som arbetsgivaren betalar och som kan anses vara levnadskostnader. En förutsättning för lättningen är att arbetsställets placering är orsaken till att arbetstagaren flyttar. Avsikten är att begreppet arbetsställe i bestämmelsen ska ges en bred tolkning och det är meningen att tillämpningsområdet för bestämmelsen ska omfatta alla situationer där en arbetstagare flyttar till följd av arbetsställets placering. Det är vanligen fråga om situationer där en arbetstagare flyttar till följd av den egentliga arbetsplats som avses i 72 b §. Bestämmelsen ska dock inte bara begränsas till flyttning till följd av den egentliga arbetsplatsens placering, utan tillämpningsområdet för bestämmelsen ska också omfatta alla andra flyttningar till följd av arbetets placering.

I de fall då arbetsgivaren deltar i arbetstagarens flyttningskostnader kan utgångspunkten anses vara att arbetsställets placering är orsaken till att arbetstagaren flyttar. Enligt förslaget ska en flyttning alltid anses bero på arbetsställets placering när en arbetstagare flyttar från utlandet till Finland för att arbeta. Avsikten är att tillämpningsområdet ska vara omfattande också i fråga om flyttning inom Finland. Flyttningen anses alltid bero på arbetsställets placering när en arbetstagare flyttar från en annan ort till arbetsorten eller närmare arbetsorten för att förkorta reisetiden mellan bostaden och arbetsstället. Också flyttningar inom samma ort kan omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelsen, om den nya bostaden är belägen vid bättre trafikförbindelser med tanke på arbetsresan, så att resan mellan bostaden och arbetsstället blir kortare. Utanför tillämpningsområdet för bestämmelsen blir närmast sådana flyttningar där flyttavståndet är kort och där den nya bostaden är belägen så att flyttningen inte väsentligt inverkar på arbetsresan. För tillämpningen av bestämmelsen är det inte av betydelse om flyttningen sker när anställningsförhållandet inleds eller när det pågår. Arbetsgivaren torde vanligen delta i ersättandet av flyttningskostnaderna vid rekrytering av nya arbetstagare. Det är dock möjligt att arbetstagaren fattar ett slutligt beslut om att flytta först senare, när anställningsförhållandet pågår. Bestämmelsen ska tillämpas också i dessa fall.

Som sådana flyttningskostnader som avses i bestämmelsen betraktas kostnader i direkt anslutning till flyttningen. Det är fråga om kostnader för t.ex. nedpackning, uppackning och transport av saker. Som kostnader i direkt anslutning till flyttningen betraktas inte t.ex. utgifter för försäljning av den gamla bostaden eller för köp av en ny bostad, inte heller kostnader för städning av den nya eller den gamla bostaden. Enligt förslaget ska tillämpningsområdet för bestämmelsen

sen också omfatta arbetstagarens och hans eller hennes familjemedlemmars resekostnader i direkt anslutning till flyttningen. Med resor i direkt anslutning till flyttningen avses sådana resor mellan den gamla och nya bostaden som sker i samband med flyttningen. Om en resa i direkt anslutning till flyttningen görs med arbetstagarens eget fortskaffningsmedel kan arbetsgivaren ersätta resan mot reseräkning. Också i dessa fall är hälften av den ersättning som arbetsgivaren betalar skattefri inkomst. Flyttningskostnader enligt bestämmelsen är i dessa fall högst beloppet av den skattefria kilometerersättning som Skatteförvaltningen fastställt. Om arbetsgivaren ersätter mer för resan än beloppet av kilometerersättningen är hälften av ersättningen skattefri inkomst upp till beloppet av kilometerersättningen. Den överstigande andelen är i sin helhet skattepliktig förvärvsinkomst.

Utgångspunkten är att arbetsgivaren betalar kostnaderna direkt till serviceleverantören. Om arbetsgivaren betalar en summa pengar till arbetstagaren för flyttningen, är dessa pengar lön till arbetstagaren. Om arbetsgivaren dock ersätter arbetstagaren den kostnad som avses i bestämmelsen och som arbetstagaren själv har betalat helt eller delvis, kan betalningen anses vara partiellt skattefri i det fallet att ersättningen betalas mot en faktura och ett betalningsverifikat. Verifikaten ska även fogas till arbetsgivarens bokföring. Arbetsgivaren ska också dokumentera sådana omständigheter och utredningar som ligger till grund för att flyttningskostnader har behandlats som skattefria.

En partiell skattefrihet när det gäller flyttningskostnader betalda av arbetsgivaren innebär en skatteutgift som ska främja arbetskraftens rörlighet både inom landet och vid flyttning från utlandet till Finland. Det är fråga om att ersätta levnadskostnader, vilket innebär att bestämmelsen inte påverkar avdragsgillheten för flyttningskostnaderna i arbetstagarens egen beskattning. Om den skattskyldige flyttar till en annan ort i början av sitt anställningsförhållande är flyttningskostnaderna inte avdragsgilla levnadskostnader. Kostnaderna för en flyttning som äger rum i samma arbetsgivares tjänst är inte heller avdragsgilla, om arbetstagaren på eget initiativ söker sig till en annan ort (HFD 1974-II-547). Om den skattskyldige under arbetsförhållandet är tvungen att på förordnande av arbetsgivaren flytta på grund av att arbetsplatsen flyttat annanstans, kan han eller hon dra av de egentliga flyttningskostnaderna som utgifter för inkomstens förvärvande (HFD 1985-II-566).

I nuvarande rätts- och beskattningspraxis anses det inte att flyttningskostnader som arbetsgivaren stått för utgör skattepliktig förmån, om löntagaren under anställningsförhållandet flyttar på förordnande av arbetsgivaren till följd av att arbetsplatsen flyttat eller annars för att behålla sitt arbete. Inte heller under de omständigheter som rådde i centralskattenämndens avgörande CSN:010/2006 ansågs det att en ersättning av flyttningskostnaderna var skattepliktig förvärvsinkomst för arbetstagaren. Avsikten är att inte till denna del ändra nuvarande rätts- och beskattningspraxis. Den nu föreslagna specialbestämmelsen ska gälla situationer där flyttningskostnaderna betraktas som en arbetstagares levnadskostnader och därmed med stöd av de allmänna bestämmelserna om beskattning som prestationer som i sin helhet är skattepliktig förvärvsinkomst.

2.2.4 Beskattningssammanslutningar

Registreringen av beskattningssammanslutningar och behandlingen av sammanslutningarnas förändrade delägaruppgifter leder till onödigt administrativt arbete i de fall då en beskattningssammanslutning inte ens har för avsikt att bedriva ekonomisk verksamhet. För skattskyldiga är det svårt att förstå att det ska bildas en beskattningssammanslutning enbart till följd av en samägd fastighet.

Beskattning av sammanslutningar kan inte alltid anses vara ett ändamålsenligt förfarande ens när man får inkomst av fastigheten. Uthyrning av fastigheter kan jämföras med uthyrning av en lägenhet som förvaltas på basis av samägda bostadsaktier och där varje samägare beskattas direkt. Samägare till bostadsaktier deklarerar i sina egna skattedeklarationer inkomsten av den egna andelen av bostadsaktierna. Det är vanligen inte svårare än vid beskattningen av bostadsaktierna att i beskattningen av varje enskild samägare deklarerar och behandlar inkomst- och utgiftsandelarna för en samägd fastighet. Det har vanligen ingen inverkan på skattenivån om den skattskyldiges andel av hyresinkomsterna räknas som direkt inkomst eller som utdelning från en beskattningssammanslutning. Slutresultatet för beskattningen kan dock skilja sig t.ex. i sådana fall då anskaffningsutgiften för en uthyrd byggnad är olika stor för olika delägare. Detta beror på att man vid beskattningen av en sammanslutning gör avskrivningar på byggnader på delägarnas sammanräknade anskaffningsutgift, innan sammanslutningens inkomster fördelas mellan delägarna.

År 2017 fanns det infört i företags- och organisationsdatasystemet 161 105 beskattningssammanslutningar för annat än jord- eller skogsbruk (så kallade fastighetssammanslutningar). Av dessa var 2 520 sammanslutningar där vinst eller förlust fördelats mellan delägarna. Av sammanslutningarna var 3 626 mervärdesskattskyldiga. Antalet fastighetssammanslutningar som inte var mervärdesskattskyldiga och där vinst eller förlust fördelades mellan delägarna var 2 205, och antalet delägare var sammanlagt 6 077. Den största delen av fastighetssammanslutningarna hade två delägare.

För att förenkla beskattningsförfarandet föreslås det att begreppet beskattningssammanslutning i inkomstskattelagen ska begränsas. Med beskattningssammanslutning avses i fortsättningen ett konsortium som två eller flera personer har bildat för att odla eller förvalta en sådan gårdsbruksenhet som avses i 2 § 2 mom. i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967), bedriva skogsbruk eller förvalta en sådan fastighet som konsortiet för överlåtelse av nyttjanderätten till en fastighet i enlighet med en specialbestämmelse i mervärdesskattelagen är mervärdesskattskyldigt för eller har ansökt om mervärdesskattskyldighet för. Delägare i en beskattningssammanslutning kan fortsättningsvis vara antingen fysiska personer eller juridiska personer, t.ex. aktiebolag.

Avvikande från nuvarande praxis ska beskattningssammanslutningar inte bildas enbart med stöd av att två eller flera personer tillsammans äger en fastighet som inte är en gårdsbruksenhet eller en skogsfastighet. En beskattningssammanslutning ska inte heller bildas automatiskt till följd av att man får hyresinkomster från fastigheten. Fastighetens ägare eller innehavare ska i sina egna skattedeklarationer deklarerar hyresinkomsterna för sina respektive fastighetsandelar. Beskattningen av sammanslutningar ska fortsättningsvis omfatta odling och förvaltning av gårdsbruksenheter, skogsbruk och förvaltning av sådana fastigheter som sammanslutningen enligt en särskild bestämmelse i mervärdesskattelagen är mervärdesskattskyldig för eller som gäller överlåtelse av nyttjanderätten till en fastighet som sammanslutningen har ansökt om att bli mervärdesskattskyldig för. Beskattningsförfarandet för fastighetssammanslutningarna är till denna del enhetlig vid inkomstbeskattningen och mervärdesbeskattningen. Propositionen ändrar inte begreppet sammanslutning eller beskattningen av en sammanslutning när det gäller mervärdesbeskattningen.

Bestämmelsens ordalydelse ska dessutom ses över så att en beskattningssammanslutning bildas när ett konsortium bedriver någon av de ovannämnda verksamheterna. Om det på en och samma fastighet finns verksamhet som omfattas av beskattningen av sammanslutningar och annan verksamhet anses hela fastigheten ingå i en beskattningssammanslutning.

Exempel På en fastighet som ägs av bröder finns det skogsmark och en sommarstuga som bröderna själva använder och som sporadiskt hyrs ut. Hela fastigheten anses höra till en beskattningssammanslutning. Inkomster av skogsbruket och uthyrningen och utgifter som dras av från inkomsterna ska deklarerars i beskattningssammanslutningens skattedeclaration. Den inkomst som fastställts för beskattningssammanslutningen ska fördelas och beskattas som brödernas inkomst enligt de andelar som bröderna har av sammanslutningens nettoinkomst.

2.3 Lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I programmet för statsminister Rinnes regering konstateras det att systemet med skattelättnad för nyckelpersoner som flyttar till Finland från utlandet ska göras permanent. Tiden för tillämpningen av lagen som ursprungligen var avsedd att vara temporär har förlängts sex gånger och lagen har tillämpats utan avbrott sedan 2001. Den fortsatta tillämpningen av den temporära lagen har tidigare motiverats med att det är viktigt att uppmuntra personer med speciella kunskaper och färdigheter att komma till Finland. Situationen har inte förändrats. Det är fortsättningsvis viktigt att uppmuntra nyckelpersoner med särskild sakkunskap att komma till Finland. I forskningsrapporten Strukturella förändringar och beskattningen i framtiden (Publikationsserien för statsrådets utrednings- och forskningsverksamhet 2019:35) publicerad av statsrådets kansli våren 2019 konstateras det också att den skattemässiga särbehandlingen av utländska nyckelpersoner verkar vara förnuftig för Finlands del och är en välmotiverad lösning.

Källskatteprocenten (35 procent) enligt 3 § har inte ändrats under den tid lagen varit i kraft. Beskattningen av förvärvsinkomster har dock överlag blivit lättare under samma period. Den förmån som arbetstagare får genom den beskattning som gäller nyckelpersoner jämfört med vanlig beskattning av löneinkomster har därmed minskat under den tid lagen varit i kraft. Det föreslås därför att den källskatt som enligt 3 § ska tas ut på löneinkomsten sänks från 35 procent till 32 procent. En sänkning av källskatteprocenten ökar incitamentet för beskattningen av nyckelpersoner när man försöker arbeta för att utländska specialsakkunniga ska komma till Finland. Det föreslås inga ändringar i villkoren för tillämpning av lagen.

Lagen kan göras permanent genom att ikraftträdandebestämmelsen i lagens 12 § 2 mom. ändras. I den gällande ikraftträdandebestämmelsen har lagens tidbundenhet genomförts så att det i paragrafen föreskrivs om att lagen ska tillämpas på arbete som börjat senast ett visst datum. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att datumet stryks. I fortsättningen ska det inte finnas någon bakre gräns för när arbetet börjat. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska lagen tillämpas på lön som fås eller har fått den 1 januari 1996 eller därefter på basis av ett sådant arbete som börjar eller har börjat under tiden mellan den 1 januari 1996 och den 31 december 1999 eller den 1 januari 2001 eller därefter. Den sänkta källskatten på 32 procent ska tillämpas på lön som betalas den 1 januari 2020 eller därefter.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

De ändringar som föreslås i propositionen beräknas sammanlagt minska skatteinkomsterna med ca 467 miljoner euro. Statens skatteintäkter beräknas minska med ca 141,5 miljoner euro. Kommunernas skatteintäkter beräknas minska med ca 298 miljoner euro. Församlingarnas skatteintäkter beräknas minska med ca 13,5 miljoner euro och intäkterna från sjukförsäkringens sjukvårdspremie med ca 14 miljon euro. De föreslagna ändringarna i propositionen uppskattas också påverka hushållens och sammanslutningarnas ekonomiska verksamhet. Ändringarna är därmed också förenade med indirekta konsekvenser. Det uppskattas att den ökade ekonomiska verk-

samheten ökar skatte- och avgiftsintäkterna, t.ex. mervärdesskatten, inkomstskatten och socialförsäkringsavgifterna. Uppskattningsvis minskar den dessutom de offentliga utgifterna, t.ex. arbetslöshetsersättningarna och andra utgifter som hänför sig till sysselsättningen. Indirekta konsekvenser är dock svåra att kvantifiera och de har inte kunnat inkluderas i de ekonomiska konsekvenser som presenteras i propositionen.

3.1.1 Beskattningen av förvärvsinkomster

Justeringen enligt förtjänstnivåindexet av beskattningsgrunderna för förvärvsinkomster beräknas minska förvärvsinkomstskatten med ca 489 miljoner euro. Utöver indexjusteringen uppskattas den lindring som föreslås i beskattningen av förvärvsinkomster minska skatteinkomsterna med ca 200 miljoner euro. Om den s.k. solidaritetsskatten hålls oförändrad uppskattas detta öka skatteinkomsterna med ca 109 miljoner euro jämfört med om solidaritetsskatten slopas helt. I propositionen föreslås det att flera olika avdrag och statens inkomstskatteskala ska ändras. Konsekvenserna av ändringarna av statens inkomstskatteskala och de olika avdragen specificeras nedan.

De föreslagna ändringarna i statens inkomstskatteskala uppskattas minska skatteintäkterna med sammanlagt ca 166 miljoner euro på årsnivå, varav statens andel är 97 miljoner euro, kommunernas andel 64 miljoner euro, församlingarnas andel 3 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel 2 miljoner euro.

Höjningen av arbetsinkomstavrdraget uppskattas minska skatteintäkterna med ca 269 miljoner euro, varav statens andel är 116 miljoner euro, kommunernas andel 141 miljoner euro, församlingarnas andel 7 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel 5 miljoner euro.

Höjningen av grundavrdraget uppskattas minska skatteintäkterna med ca 109 miljoner euro, varav kommunernas andel är 98 miljoner euro, församlingarnas andel 5 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel ca 6 miljoner euro.

Ändringen av pensionsinkomstavrdraget vid statsbeskattningen uppskattas minska skatteintäkterna med ca 10 miljoner euro, varav statens andel är 8 miljoner euro och kommunernas andel 2 miljoner euro. Den föreslagna ändringen får inga betydande konsekvenser för församlingarnas eller Folkpensionsanstaltens skatteinkomster.

Höjningen av pensionsinkomstavrdraget vid kommunalbeskattningen uppskattas minska skatteinkomsterna med ca 26 miljoner euro, varav kommunernas andel är 23 miljoner euro, församlingarnas andel 1 miljon euro och Folkpensionsanstaltens andel ca 2 miljoner euro.

Tabell 1 visar i sammanfattning hur förslagen till ändring av inkomstskattegrunderna genom de i denna proposition gjorda ändringarna i statens progressiva inkomstskatteskala, arbetsinkomstavrdraget och grundavrdraget sammantaget på olika inkomstnivåer påverkar skattegraden för löntagare som är yngre än 53 år. Sifferuppgifterna i tabellen omfattar inkomstskatt till staten, genomsnittlig kommunalskatt, rundradioskatt, genomsnittlig kyrkoskatt, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningspremie samt arbetstagarnas arbetspensionsförsäkringsavgift och löntagarnas arbetslöshetsförsäkringspremie. I kalkylerna har använts 2019 års genomsnittliga skattesatser för kommunalskatten och kyrkoskatten samt löntagaravgifter.

RP 24/2019 rd

Löneinkomst, €/år	Grunderna för 2019	De föreslagna grunderna för 2020	Förändring i skattegrad, procentenheter	Skatteändring, €/år
5 000	8,4	8,4	0	0
10 000	8,4	8,4	0	0
20 000	15,95	14,95	-1	-200
30 000	23,67	23,11	-0,56	-168
40 000	29,52	28,89	-0,63	-252
50 000	33,24	32,69	-0,55	-275
60 000	36,26	35,8	-0,46	-276
70 000	38,42	38,04	-0,38	-266
80 000	40,04	39,72	-0,32	-256
90 000	41,8	41,26	-0,54	-486
100 000	43,6	43,13	-0,47	-470
110 000	45,04	44,62	-0,42	-462
120 000	46,23	45,86	-0,37	-444

Tabell 2 visar i sammanfattning hur förslagen till ändring av inkomstskattegrunderna genom de i denna proposition gjorda ändringarna i statens progressiva inkomstskatteskala, pensionsinkomstavdraget vid statsbeskattningen, pensionsinkomstavdraget vid kommunalbeskattningen och grundavdraget sammantaget på olika inkomstnivåer påverkar skattegraderna för personer som får pensionsinkomst. Sifferuppgifterna i tabellen omfattar inkomstskatt till staten, genomsnittlig kommunalskatt, rundradioskatt, genomsnittlig kyrkoskatt och sjukförsäkringens sjukvårdspremie. I kalkylerna har använts 2019 års genomsnittliga skattesatser för kommunalskatten och kyrkoskatten.

Pensionsinkomst, €/år	Grunderna för 2019	De föreslagna grunderna för 2020	Förändring i skattegrad, procentenheter	Skatteändring, €/år
5 000	0	0	0	0
10 000	0	0	0	0
20 000	18,42	17,95	-0,47	-94
30 000	24,97	24,96	-0,01	-3
40 000	30,02	29,92	-0,1	-40
50 000	33,33	32,99	-0,34	-170
60 000	36,11	35,83	-0,28	-168
70 000	38,1	37,85	-0,25	-175
80 000	40,08	39,56	-0,52	-416
90 000	42,29	41,83	-0,46	-414
100 000	44,07	43,65	-0,42	-420
110 000	45,52	45,14	-0,38	-418
120 000	46,72	46,38	-0,34	-408

Konsekvenserna av att låta den så kallade solidaritetskatten kvarstå oförändrad framgår inte separat i tabellerna 1 och 2, eftersom den nedre gränsen för den högsta inkomstklassen i inkomstskatteskalan för 2020 i övrigt ska motsvara skalan för 2019, men gränsen för skalan genomgår motsvarande indexjustering som de övriga inkomstklasserna.

RP 24/2019 rd

3.1.2. Kompensation för ändringarna i skatteintäkter

I enlighet med regeringsprogrammet kompenseras kommunerna för ändringen i skatteinkomsterna till nettobelopp. De ändringar som föreslås i denna proposition minskar kommunernas skatteinkomster med sammanlagt 298 miljoner euro. Ändringen av skatteinkomsterna kompenseras via statsandelssystemet. Avsikten är att en separat proposition lämnas om kompensationen.

3.2 Hushållsavdrag

År 2017 beviljades ca 426 000 skattskyldiga hushållsavdrag och avdragen uppgick sammanlagt till ca 444 miljoner euro. Det genomsnittliga avdraget uppgick till ca 1 040 euro. Cirka 85 procent av det sammanlagda beloppet av kostnader som berättigar till avdrag hänförde sig till underhåll eller ombyggnad av bostad. Omsorgs- och vårdarbetet stod för ca 2 procent och hushållsarbetet för ca 13 procent av de sammanlagda kostnaderna.

Tabellen presenterar statistik om hushållsavdraget 2017.

	Totalt		Löntagare		Pensionär	
	Summa mn.euro	Medeltal, euro	Summa mn.euro	Medeltal, euro	Summa mn.euro	Medeltal, euro
Hushållsavdrag	444	1 043	232	1 093	167	952
Arbetsersättning, underhåll eller ombyggnad	2 010	6 286	1 051	6 267	739	6 075
Arbetsersättning, hushållsarbete	281	1 873	158	2 314	97	1 375
Arbetsersättning, omsorg- och vårdarbete	40	3 547	3	1 934	33	3 544

Sänkningen av hushållsavdragets maximibelopp och minskningen av den andel som berättigar till avdrag beräknas på årsbasis öka skatteintäkterna med ca 92 miljoner euro. Av detta belopp hänför sig ca 14 miljoner till kapitalskatten, 38 miljoner till statens progressiva inkomstskatt, 36 miljoner till kommunalskatten, 2 miljoner till kyrkoskatten och 2 miljoner till sjukförsäkringens sjukvårdspremie.

Ändringen minskar beloppet av det avdrag som görs från enskilda skattskyldigas skatt. Om en person för 2 200 euro har köpt sådant arbete av ett företag som ger rätt till hushållsavdrag, uppgår avdraget i år till 1 000 euro efter att självriskan dragits av. Efter ändringen föreslås avdraget uppgå till 780 euro.

Det genomsnittliga avdraget ligger betydligt under det nuvarande maximala beloppet. Sänkningen av det maximala beloppet uppskattas beröra främst större underhålls- och ombyggnadsarbeten av bostäder.

Syftet med hushållsavdraget är att stödja sysselsättningen och bekämpa den grå ekonomin. Avdraget uppmuntrar människor att låta utomstående utföra arbete som människorna i regel också kan utföra själva. Avdraget uppmuntrar också till skötsel av offentligrättsliga åtaganden och förebygger därmed den grå ekonomin. Begränsningen av hushållsavdraget kan i någon mån minska användningen av hushållsavdraget från det nuvarande. Hushållsavdraget ska också i fortsättningen vara ett betydande samhällligt stöd för alla som använder sig av de tjänster som

ger rätt till avdraget. Hushållsavdraget kan därför anses vara ett viktigt incitament till att skaffa sådana arbeten som ger rätt till avdrag. Den föreslagna måttliga begränsningen bedöms därmed inte ha några betydande konsekvenser för företagens verksamhet eller för bekämpningen av grå ekonomi.

3.3 Rän-teavdraget för bostadsskuld

Enligt en statisk kalkyl utifrån för år 2020-2023 förutsagd räntenivå väntas den indragna rätten till ränteavdrag för bostadsskuld öka de årliga inkomstskatteintäkterna med sammanlagt ca 67 miljoner euro 2023. Av detta belopp hänför sig ca 17 miljoner till kapitalskatten, 23 miljoner till statens progressiva inkomstskatt, 25 miljoner till kommunalskatten, 1 miljon till kyrkoskatten och 1 miljon till sjukförsäkringens sjukvårdspremie. Under övergångsperioden uppskattas begränsningen av avdraget öka intäkterna av inkomstskatten år 2020 med ca 26 miljoner euro, varav statens andel är 15 miljoner euro, kommunernas andel 10 miljon euro, församlingarnas andel 0,5 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel ca 0,5 miljoner euro. Begränsningen av avdraget uppskattas 2021 öka intäkterna av inkomstskatten ca 14 miljoner euro, år 2022 ca 13 miljoner euro och år 2023 ca 14 miljoner euro på årsnivå.

För exempelvis en person som 2020 tar ett bostadslån på 100 000 euro till 1 procentens ränta minskar ränteavdraget till följd av begränsningen av ränteavdragsrätten från nuvarande 25 procent till 15 procent med ca 100 euro. Efter att ändringen har trätt i kraft fullt ut 2023 minskar ränteavdraget till följd av sloandet av den nuvarande ränteavdragsrätten på 25 procent med ca 250 euro för en person som tar ett 100 000 euro stort bostadslån till 1 procentens ränta.

Av de effekter på skatteintäkterna som begränsningen av avdragsrätten har för olika hushållstyper uppskattas ca 18 procent hänföra sig till familjer med två vuxna utan barn, ca 45 procent till familjer med två vuxna och barn, ca 27 procent till ensamstående och ca 10 procent till ensamförsörjare. Bland de olika åldersgrupperna är verkningarna störst för personer i åldern 30—45 år.

3.4 Beskattningen av flyttningskostnader som arbetsgivaren betalar

Syftet med den föreslagna skatteutgiften är att främja arbetskraftens rörlighet både vid flyttning inom landet och från utlandet till Finland. Den nuvarande behandlingen i beskattningshänseende av flyttningskostnader har upplevts som problematisk, eftersom skatteplikten leder till utgifter för arbetstagaren när han eller hon tar emot arbetsplatsen. En lindring av den skattepliktiga andelen av de flyttningskostnader som arbetsgivaren betalar minskar den andel som förblir arbetstagarens kostnad och främjar så arbetskraftens rörlighet och underlättar rekrytering.

Arbetsgivaren fattar själv beslut om att delta i arbetstagarens flyttningskostnader. Konsekvenserna av ändringen gäller därmed endast sådana situationer där arbetsgivaren beslutar att ersätta arbetstagarens flyttningskostnader. En lindring av den skattepliktiga andelen av flyttningskostnaderna ger arbetsgivaren en möjlighet att vid rekryteringen erbjuda arbetstagaren ytterligare ett skattemässigt förmånligt ekonomiskt incitament. Flyttningskostnader torde vanligen ersättas i sådana situationer när arbetstagaren flyttar från utlandet till Finland för att arbeta. I de här situationerna är flyttningskostnaderna oftast högre. Bestämmelsen ska dock också på samma sätt gälla flyttningar inom Finland.

Eftersom ersättningen för flyttningskostnader för närvarande ses som skattepliktig förvärvsinkomst har det också flutit in skatteinkomster av ersättningen. En lindring av den skattepliktiga andelen minskar sålunda skatteinkomsterna. De flyttningskostnader som arbetsgivaren betalar och som betraktas som skattepliktig lön har inte anmälts specificerade till Skatteförvaltningen.

Det finns därför inte uppgifter om vilket belopp flyttningskostnaderna uppgått till. Minskningen av skatteintäkterna kan således antas vara liten.

Ur en enskild arbetstagares synvinkel sänker ändringen den skatt som ska betalas på basis av flyttningskostnader som arbetsgivaren har stått för. Om arbetsgivaren ersätter t.ex. 2 000 euro av flyttningskostnaderna blir på basis av de gällande bestämmelserna den skatt som arbetstagararen ska betala 940 euro, beräknat med en genomsnittlig marginalskattesats (47 procent). Efter den föreslagna ändringen ska endast hälften av flyttningskostnaderna, dvs. 1 000 euro av den ovannämnda summan, betraktas som skattepliktig förvärvsinkomst. Andelen skatt sjunker då till 470 euro.

Införandet av den nya skatteutgiften ökar i någon mån det administrativa arbetet vid Skatteförvaltningen.

3.5 Beskattningssammanslutningar

En ändring av definitionen av en beskattningssammanslutning minskar det tjänstemannaarbete vid Skatteförvaltningen som hänfört sig till bildande och avveckling av beskattningssammanslutningar och förvaltning av databaser. De konsortier som efter lagändringen inte längre ska ses som beskattningssammanslutningar kan avföras ur Skattestyrelsens register och företags- och organisationsdatasystemet via program.

Efter att definitionen av en beskattningssammanslutning ändrats ska det uppskattningsvis finnas ca 120 000 färre sammanslutningar än för närvarande. Det minskade antalet beskattningssammanslutningar beräknas minska det årliga tjänstemannaarbetet vid Skatteförvaltningen med ca 3–4 årsverken, vilket motsvarar ca 200 000 euro i personalkostnader per år. Informationen om den ändrade beskattningen av sammanslutningar beräknas leda till engångskostnader på ca 200 000 euro för Skatteförvaltningen. I och med ett minskat behov av att skicka skatteblanketter uppstår årligen en kostnadsbesparing på uppskattningsvis ca 20 000 euro.

Den ändrade definitionen av beskattningssammanslutningar förenklar beskattningsförfarandena och gör beskattningen begripligare för skattskyldiga. Det kräver inte några åtgärder av de skattskyldiga att avsluta en beskattningssammanslutning. I sådana fall då det inte längre bildas en beskattningssammanslutning ska den skattskyldige i sin egen skattedeclaration deklarerera sin andel av inkomsterna och utgifterna från en fastighet.

Den föreslagna ändringen får inga betydande konsekvenser för skatteinkomsterna.

3.6 Lagen om källskatt för löntagare från utlandet

Källskatten för löntagare från utlandet uppgick år 2016 till ca 28 miljoner euro, år 2017 till ca 32 miljoner euro och år 2018 till ca 30 miljoner euro. Den genomsnittliga källskattebelagda prestationen var 2018 ca 143 600 euro. Enligt Skatteförvaltningens uppgifter gällande 2015–2018 var ca 65 procent av de källskattebelagda prestationerna mindre än 150 000 euro per år. Drygt 30 procent av prestationerna var av storleksordningen 150 000–500 000 euro per år medan ca 3 procent uppgick till över 500 000 euro. Det beräknas att knappt 600 personer omfattas av lagen om källskatt för löntagare från utlandet år 2020. Tillämpningen av lagen på de berörda personernas löneinkomster i stället för skatterna och den försäkrades sjukförsäkringspremie enligt inkomstskattelagen beräknas minska skatteinkomsterna med sammanlagt ca 5 miljoner euro. En sänkning av källskatteprocenten minskar intäkterna av källskatten, men det uppskattas att sänkningen leder till att något fler personer omfattas av källskatten, något som åter ökar skatteintäkterna. Källskatteintäkterna beräknas 2020 uppgå till ca 29,5 miljoner euro.

Enligt bedömningen uteblir ca 17 miljoner av statens förvärvsinkomstskatt, ca 16 miljoner av kommunalskatten och knappt 1,5 miljoner av sjukförsäkringsavgiften. Eftersom hela källskatten inflyter till staten uppskattas statens skatteinkomster totalt öka med ca 12,5 miljoner euro.

3.7 Inkomstfördelningskonsekvenser

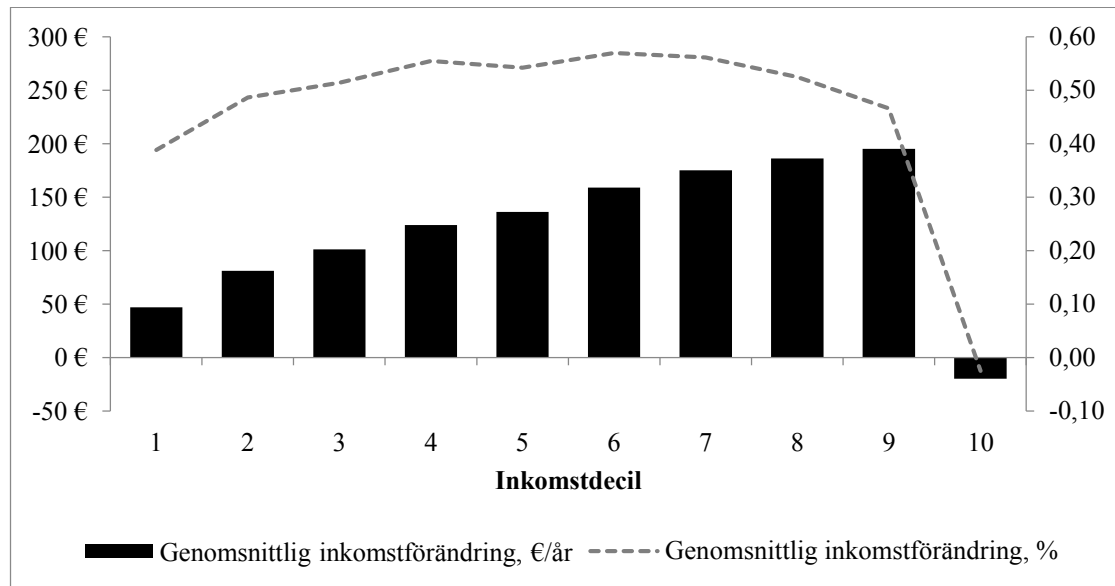
De ändringar som föreslås i skattegrunderna för inkomstbeskattningen påverkar inkomstfördelningen mellan personer. Förändringen i inkomstskillnaderna mäts med hjälp av Ginikoefficienten. Koefficienten är en indikator som beskriver fördelningen av hushållens disponibla inkomster och den kan ha ett värde mellan 0 och 100. Ju högre värde koefficienten har, desto större är inkomstskillnaderna. I Finland är inkomstskillnaderna små i jämförelse med t.ex. de övriga OECD-länderna, men de har ökat avsevärt jämfört med början av 1990-talet. Den färskaste granskningen av inkomstskillnaderna är från 2017, och den har sammanställts av statistikcentralen utifrån totalstatistiken över inkomstfördelningen. Värdet för Ginikoefficienten, som beskriver inkomstskillnaderna, var 27,5, vilket är 0,5 procentenheter mer än året innan.

Finansministeriets skatteavdelning har utarbetat en differentierad statisk kalkyl över hur de ändringar i skattegrunderna som föreslås i denna proposition påverkar inkomstskillnaderna.

Granskningen inkluderade ändringarna i den progressiva inkomstskatteskalen, höjningen av grundavdraget, höjningen av arbetsinkomstavrdraget, höjning av pensionsinkomstavrdraget vid stats- och kommunalbeskattningen samt begränsningarna av ränteavdraget för bostadslån och av hushållsavdraget. Åtgärder som minskar inkomstskillnader är förlängningen av giltighetstiden för den så kallade solidaritetskatten, höjningen av grundavdraget, höjningen av pensionsinkomstavrdraget vid kommunalbeskattningen, höjningen av arbetsinkomstavrdraget och begränsningen av hushållsavdraget. Indexjusteringen av statens inkomstskatteskala ökar inkomstskillnaderna något.

I figuren nedan sammanfattas vilken inverkan de ovannämnda förslagen till ändring av inkomstskattegrunderna enligt denna proposition sammantaget har enligt inkomstdecil. Av figuren framgår att beskattningen i inkomstdecil 1—9 lindras något. I den högsta inkomstdecilen skärps beskattningen något. Effekten i euro är störst i inkomstdecil 9, dvs. för hushåll med höga inkomster. Effekten är relativt sett störst i inkomstdecilerna 6 och 7. De ändringar som presenteras i figuren har räknats ut med ekvivalenta inkomster per hushåll enligt OECD:s modifierade ekvivalensskala.

RP 24/2019 rd

I denna proposition är den sammantagna effekten av de föreslagna ändringarna av beskattningsgrunderna mätt med Ginikoefficienten -0,09 procentenheter, dvs. åtgärderna minskar inkomstskillnaderna något. Sett som helhet, när också ändringarna i avgifter av skattenatur beaktas, minskar inkomstskillnaderna med -0,14 procentenheter mätt med Ginikoefficienten.

3.8 Konsekvenser för sysselsättningen

Effekterna av de föreslagna ändringarna på sysselsättningen kan beräknas kalkylmässigt genom att man estimerar effekten av ändringarna på den s.k. sysselsättningsskattegraden, samt genom att man utnyttjar de estimat för flexibiliteten i sysselsättningen som forskningslitteraturen erbjuder. De ändringar som föreslås i denna proposition uppskattas sänka sysselsättningsskattegraden något. Ändringarna i sysselsättningsskattegraden återspeglas i sysselsättningen, om de sysselsatta och arbetslösa reagerar på dem. På basis av forskningslitteraturen kan det uppskattas att den flexibilitet i sysselsättningen som beskriver omfattningen av beteendeförändringen är relativt liten, också om det är svårt att göra en exakt bedömning av hur stor flexibiliteten är. Enligt en grov bedömning kan den sammantagna effekten av de ändringar som föreslås i denna proposition uppskattas öka antalet sysselsatta med ca 0,13 procent. Denna bedömning beskriver den kalkylerade inverkan på antalet sysselsatta på lång sikt. Bedömningen är beroende av valet av underliggande antaganden. Sett som helhet uppskattas antalet sysselsatta minska med ca 0,03 procent när ändringarna i avgifter av skattenatur beaktas. Konsekvenserna för sysselsättningen har här utvärderats med hjälp av en metod som beskrivs i Statens ekonomiska forskningscentralens publikation ”Verotuksen ja sosiaaliturvan työllisyysvaikutukset – Vuoden 2012 muutosten arviointia, VATT muistiot 28, Helsinki 2013”.

3.9 Konsekvenser för jämställdheten mellan könen

Inkomstbeskattningen grundar sig på beskattning av inkomsterna och beskattningen verkställs på samma sätt oberoende av kön, och detta innebär att konsekvenserna av de ändringar som föreslås i denna proposition inte är beroende av kön.

Av de effekter på 467 miljoner euro på skatteintäkterna som de föreslagna ändringarna i propositionen har uppskattas ca 46,1 procent beröra män och 53,9 procent kvinnor. Att effekterna fördelar sig på detta sätt följer av fördelningen av förvärvsinkomster mellan könen.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Propositionen har behandlats vid delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning.

Förslagen som gäller hushållsavdraget, ränteavdraget på bostadsskulder, beskattningen av flyttningskostnader som betalats av arbetsgivaren, begreppet beskattningssammanslutning och källskatt för löntagare från utlandet har sänts på remiss till arbets- och näringsministeriet, Akava ry, Finlands Näringsliv rf, Folkpensionsanstalten, Centralhandelskammaren, Kyrkostyrelsen, KT Kommunarbettsgivarna, Kyrkostyrelsen för ortodoxa kyrkosamfundet i Finland, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Kommunförbund rf, Suomen Veroasiantuntijat ry, Företagarna i Finland rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf., Statens arbetsmarknadsverk, Skatteförvaltningen och Skattebetalarnas Centralförbund rf. Remissvar lämnades också av KPMG Oy Ab, Neogames Finland ry, Piksu Oy, Finlands Fastighetsförbund rf, Teknologiindustrin rf och Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto FiCom ry.

Ett sammandrag av yttrandena har utarbetats som finns i [statsrådets tjänst för projektinformation](#) (på finska).

I flera remissvar motsatte man sig en minskning av hushållsavdraget. I några remissvar föreslogs det att tillämpningsområdet för hushållsavdraget ska utvidgas så att det omfattar bl.a. delägare i husbolag samt när det gäller byggkostnader för fast bredband också arbete som utförs på den egna gården.

I regel understöddes förslaget om partiell skattefrihet för flyttningskostnader som arbetsgivaren betalar. I flera remissvar ansågs det att ersättningarna kunde vara helt skattefria inkomst. I några remissvar påpekades det att den nya skatteavgiften gör beskattningen mer komplicerad och ökar det administrativa arbetet. Som alternativ föreslogs det att det nuvarande rörlighetsunderstödet skulle utvecklas.

I flera remissvar understödde man de förslag som gällde källskatt för löntagare från utlandet. I några remissvar påpekade man olägenheten att beskattningen skiljer sig mellan inhemska och utländska experter. Det föreslogs också mer omfattande reformer av lagen.

När det gäller förslaget om att avstå från rätten till ränteavdrag för bostadsskuld påpekades det i remissvaren att det skulle vara bra att på någon nivå bevara avdragsrätten för eventuella framtida behov.

Motiveringen till propositionen och konsekvensbedömningarna har preciserats utifrån remissresponsen. Efter remissbehandlingen har det till propositionen fogats de föreslagna ändringarna av skattegrunderna för förvärvsinkomster. De ändringar som föreslås i denna proposition bygger

RP 24/2019 rd

på programmet för statsminister Rinnes regering och de fullföljer den skattepolitik som man kommit överens om i regeringsprogrammet.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2020 och avses bli behandlad i samband med den.

Propositionens ändringsförslag om pensionsinkomstavdragen har samband med den regeringsproposition som beretts vid social- och hälsovårdsministeriet med förslag till lagar om höjning av små pensioner.

6 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft vid ingången av 2020. Bestämmelserna i 58 b § i inkomstskattelagen ska vara i kraft till utgången av 2022.

Ändringarna av inkomstskattelagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2020. Bestämmelsen i 3 § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet ska tillämpas på lön som betalas den 1 januari 2020 eller senare.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om inkomstskatteskalen för 2020

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Vid beskattningen för 2020 bestäms den inkomstskatt för förvärvsinkomst som enligt inkomstskattelagen (1535/1992) ska betalas till staten i enlighet med en progressiv inkomstskatteskala enligt följande:

Beskattningsbar förvärvsinkomst, euro	Skatt vid nedre gränsen, euro	Skatt på den del av inkomsten som överskrider den nedre gränsen, %
18 100	8,00	6,00
27 200	554,00	17,25
44 800	3 590,00	21,25
78 500	10 751,25	31,25

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring och temporär ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen (1535/1992) 58 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1546/2015,
ändras 4 § 1 mom., 100 § 2 mom., 101 § 2 mom., 106 §, 125 § 2 mom., 127 a § 1 mom. och
127 b §,
av dem 100 § 2 mom., 101 § 2 mom., 116 § och 125 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1116/2018,
127 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 1246/2013 och 127 b § sådan den lyder i lag 1510/2016,
och
fogas till lagen temporärt en ny 58 b § och en ny 69 c § som följer:

4 §

Sammanslutning

Med sammanslutning avses i denna lag

- 1) partrederier, öppna bolag, kommanditbolag och sådana konsortier som två eller flera personer har bildat för att bedriva näringsverksamhet och som är avsedda att verka för delägarnas gemensamma räkning, om de inte ska betraktas som samfund (*näringsammanslutning*),
- 2) konsortier som två eller flera personer har bildat för att odla eller förvalta en sådan gårdsbruksenhet som avses i 2 § 2 mom. i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967), för att bedriva skogsbruk eller för att förvalta en fastighet som konsortiet är mervärdesskattskyldigt för eller har ansökt om att bli mervärdesskattskyldigt för när det gäller överlåtelse av nyttjanderätten till fastigheten på det sätt som avses i 30 § i mervärdesskattelagen (*beskattningsammanslutning*).

58 b §

Avdragsgillhet för ränta på bostadsskuld skatteåren 2020—2022

Om en skuld hänför sig till anskaffning eller grundlig reparation av en stadigvarande bostad för den skattskyldige eller hans eller hennes familj (*bostadsskuld*), har den skattskyldige rätt att från sina kapitalinkomster dra av 15 procent av räntorna på bostadsskulden skatteåret 2020, tio procent skatteåret 2021 och fem procent skatteåret 2022.

69 c §

Flyttningskostnader som betalas av arbetsgivaren

Skattepliktig förvärvsinkomst är 50 procent av de flyttnings- och resekostnader för arbetstagen och hans eller hennes familjemedlemmar som betraktas som levnadskostnader, om arbetsställets placering är orsaken till att arbetstagen flyttar.

RP 24/2019 rd

100 §

Pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 3,726 dras av den minsta beskattningsbara inkomsten enligt den progressiva inkomstskatteskalen, varefter återstoden avrundas uppåt till följande hela tio euro.

101 §

Pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 1,346 dras av 1 480 euro, varefter återstoden avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Om den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst är större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 51 procent av det överskjutande beloppet.

106 §

Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovannämnda avdragen inte överstiger 3 540 euro, ska detta belopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

125 §

Arbetsinkomstavdrag

Avdraget utgör 12,5 procent av det belopp med vilket de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 1 770 euro. När den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,84 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

127 a §

Hushållsavdrag

En skattskyldig får från skatten dra av en del av de belopp som han eller hon har betalat för arbete som utförts i en bostad eller fritidsbostad som han eller hon använder (*hushållsavdrag*). Till avdrag berättigar normalt hushålls-, omsorgs- och vårdarbete samt arbete som innebär underhåll eller ombyggnad av bostad eller fritidsbostad. Avdraget är högst 2 250 euro per år och

RP 24/2019 rd

det beviljas endast i den utsträckning som den i 127 b § avsedda avdragbara delen av kostnaderna överstiger 100 euro.

127 b §

Grunden för hushållsavdrag

Den skattskyldige får dra av

1) arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, obligatorisk arbetspensionsavgift, olycksfallsförsäkringspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och grupplivförsäkringspremie som den skattskyldige har betalt för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag samt dessutom 15 procent av den utbetalda lönen,

2) 40 procent av en ersättning för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag och som har betalats till en i förskottsuppbörsregistret införd person som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och som idkar inkomstskattepliktig verksamhet; ett motsvarande avdrag får göras också för en ersättning för arbete som har betalats på basis av arbete som utförts i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om den skattskyldige visar att betalningsmottagaren inte har gjort sig skyldig till sådana försummelser som avses i 26 § i lagen om förskottsuppbörd,

3) 40 procent av en ersättning för normalt hushålls-, omsorgs- och vårdarbete som har betalats till ett allmännyttigt samfund som avses i 22 § i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 58 b § gäller till och med den 31 december 2022.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2020. Lagens 58 b § tillämpas vid beskattningen för 2020–2022.

3.

Lag

om ändring av 3 och 12 § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) 3 § och 12 § 2 mom., sådana de lyder, 3 § i lag 1023/1997 och 12 § 2 mom. i lag 1550/2015, som följer:

3 §

Underlaget för och beloppet av skatten

Källskatten på löneinkomst är 32 procent av totalbeloppet av den lön för arbete enligt 2 § på vilken förskottsinnehållning beräknad enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) ska verkställas. Skattskyldig är inkomstagaren. Skatten tas ut som en slutlig skatt så att arbetsgivaren drar av skatten från den lön som betalas.

12 §

Ikraftträdande

Lagen tillämpas på lön som fås eller har fått den 1 januari 1996 eller därefter på basis av ett sådant arbete som börjar eller har börjat under tiden mellan den 1 januari 1996 och den 31 december 1999 nämnda dagar medräknade, eller den 1 januari 2001 eller därefter. I övrigt tillämpas lagen första gången vid beskattningen för 1996.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 3 § tillämpas på lön som betalas den 1 januari 2020 eller därefter.

Helsingfors den 7 oktober 2019

Statsminister

Antti Rinne

Finansminister Mika Lintilä

2.

Lag

om ändring och temporär ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen (1535/1992) 58 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1546/2015,
ändras 4 § 1 mom., 100 § 2 mom., 101 § 2 mom., 106 §, 125 § 2 mom., 127 a § 1 mom. och
127 b §,
av dem 100 § 2 mom., 101 § 2 mom., 116 § och 125 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1116/2018,
127 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 1246/2013 och 127 b § sådan den lyder i lag 1510/2016,
och
fogas till lagen temporärt en ny 58 b § och en ny 69 c § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Sammanslutning

Med sammanslutning avses i denna lag
1) partrederier, öppna bolag, kommanditbolag och sådana konsortier som två eller flera personer har bildat för att bedriva näringsverksamhet och som är avsedda att verka för delägarnas gemensamma räkning, om de inte skall betraktas som samfund (*näringsammanslutning*),
2) konsortier som två eller flera personer har bildat för att bruka eller förvalta en fastighet (*beskattningssammanslutning*).

Föreslagen lydelse

4 §

Sammanslutning

Med sammanslutning avses i denna lag
1) partrederier, öppna bolag, kommanditbolag och sådana konsortier som två eller flera personer har bildat för att bedriva näringsverksamhet och som är avsedda att verka för delägarnas gemensamma räkning, om de inte ska betraktas som samfund (*näringsammanslutning*),
2) konsortier som två eller flera personer har bildat *för att odla eller förvalta en sådan gårdsbruksenhet som avses i 2 § 2 mom. i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967), för att bedriva skogsbruk eller för att förvalta en fastighet som konsortiet är mervärdesskattskyldigt för eller har ansökt om att bli mervärdesskattskyldigt för när det gäller överlåtelse av nyttjanderätten till fastigheten på det sätt som avses i 30 § i mervärdesskattelagen (beskattningssammanslutning).*

RP 24/2019 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

58 §

Ränteutgifter

Utöver det som föreskrivs i 1 mom. har den skattskyldige rätt att från sina kapitalinkomster dra av 25 procent av räntorna på sina skulder, om skulden hänför sig till anskaffning eller grundlig reparation av en stadigvarande bostad för den skattskyldige eller hans eller hennes familj (**bostadsskuld**).

58 §

Ränteutgifter

(2 mom. upphävs)

58 b §

**Avdragsgillhet för ränta på bostadsskuld
skatteåren 2020—2022**

Om en skuld hänför sig till anskaffning eller grundlig reparation av en stadigvarande bostad för den skattskyldige eller hans eller hennes familj (**bostadsskuld**), har den skattskyldige rätt att från sina kapitalinkomster dra av 15 procent av räntorna på bostadsskulden skatteåret 2020, tio procent skatteåret 2021 och fem procent skatteåret 2022.

69 c §

**Flyttningskostnader som betalas av arbets-
givaren**

Skattepliktig förvärvsinkomst är 50 procent av de flyttnings- och resekostnader för arbetstagaren och hans eller hennes familjemedlemmar som betraktas som levnadskostnader, om arbetsställets placering är orsaken till att arbetstagaren flyttar.

RP 24/2019 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

100 §

100 §

Pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen

Pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 3,867 dras av den minsta beskattningsbara inkomsten enligt den progressiva inkomstskatteskalen, varefter återstoden avrundas uppåt till följande hela tio euro.

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 3,726 dras av den minsta beskattningsbara inkomsten enligt den progressiva inkomstskatteskalen, varefter återstoden avrundas uppåt till följande hela tio euro.

101 §

101 §

Pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen

Pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 1,395 dras av 1 480 euro, varefter återstoden avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Om den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst är större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 51 procent av det överskjutande beloppet.

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att det från full folkpension som har multiplicerats med talet 1,346 dras av 1 480 euro, varefter återstoden avrundas uppåt till följande hela tio euro. Pensionsinkomstavdraget får dock inte överstiga pensionsinkomstens belopp. Om den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst är större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 51 procent av det överskjutande beloppet.

106 §

106 §

Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovannämnda avdragen inte överstiger 3 305 euro, ska detta belopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovannämnda avdragen inte överstiger 3 540 euro, ska detta belopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

125 §

Arbetsinkomstavdrag

 Avdraget utgör 12,2 procent av det belopp med vilket de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 1 630 euro. När den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,72 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

127 a §

Hushållsavdrag

En skattskyldig får från skatten dra av en del av de belopp som han eller hon har betalat för arbete som utförts i en bostad eller fritidsbostad som han eller hon använder (*hushållsavdrag*). Till avdrag berättigar normalt hushålls-, omsorgs- och vårdarbete samt arbete som innebär underhåll eller ombyggnad av bostad eller fritidsbostad. Avdraget är högst 2 400 euro per år och det beviljas endast i den utsträckning som den i 127 b § avsedda avdragbara delen av kostnaderna överstiger 100 euro.

127 b §

Grunden för hushållsavdrag

Den skattskyldige får dra av
 1) arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, obligatorisk arbetspensionsavgift, olycksfallsförsäkringspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och grupplivförsäkringspremie som den skattskyldige har betalt för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag samt dessutom 20 procent av den utbetalda lönen,
 2) 50 procent av en ersättning för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag och

125 §

Arbetsinkomstavdrag

 Avdraget utgör 12,5 procent av det belopp med vilket de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 1 770 euro. När den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,84 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

127 a §

Hushållsavdrag

En skattskyldig får från skatten dra av en del av de belopp som han eller hon har betalat för arbete som utförts i en bostad eller fritidsbostad som han eller hon använder (*hushållsavdrag*). Till avdrag berättigar normalt hushålls-, omsorgs- och vårdarbete samt arbete som innebär underhåll eller ombyggnad av bostad eller fritidsbostad. Avdraget är högst 2 250 euro per år och det beviljas endast i den utsträckning som den i 127 b § avsedda avdragbara delen av kostnaderna överstiger 100 euro.

127 b §

Grunden för hushållsavdrag

Den skattskyldige får dra av
 1) arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, obligatorisk arbetspensionsavgift, olycksfallsförsäkringspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och grupplivförsäkringspremie som den skattskyldige har betalt för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag samt dessutom 15 procent av den utbetalda lönen,
 2) 40 procent av en ersättning för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som har betalats till en i förskottsuppbördsregistret införd person som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och som idkar inkomstskattepliktig verksamhet; ett motsvarande avdrag får göras också för en ersättning för arbete som har betalats på basis av arbete som utförts i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om den skattskyldige visar att betalningsmotagaren inte har gjort sig skyldig till sådana försummelser som avses i 26 § i lagen om förskottsuppbörd,

3) 50 procent av en ersättning för normalt hushålls-, omsorgs- och vårdarbete som har betalats till ett allmännyttigt samfund som avses i 22 § i denna lag.

som har betalats till en i förskottsuppbördsregistret införd person som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och som idkar inkomstskattepliktig verksamhet; ett motsvarande avdrag får göras också för en ersättning för arbete som har betalats på basis av arbete som utförts i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om den skattskyldige visar att betalningsmotagaren inte har gjort sig skyldig till sådana försummelser som avses i 26 § i lagen om förskottsuppbörd,

3) 40 procent av en ersättning för normalt hushålls-, omsorgs- och vårdarbete som har betalats till ett allmännyttigt samfund som avses i 22 § i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 58 b § gäller till och med den 31 december 2022.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2020. Lagens 58 b § tillämpas vid beskattningen för 2020–2022.

3.

Lag

om ändring av 3 och 12 § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) 3 § och 12 § 2 mom., sådana de lyder, 3 § i lag 1023/1997 och 12 § 2 mom. i lag 1550/2015, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

Underlaget för och beloppet av skatten

Underlaget för och beloppet av skatten

Källskatten på löneinkomst är 35 procent av totalbeloppet av den förskottsinnehållning underkastade lön, beräknad enligt lagen om

Källskatten på löneinkomst är 32 procent av totalbeloppet av den lön för arbete enligt 2 § på vilken förskottsinnehållning beräknad enligt lagen om förskottsuppbörd

RP 24/2019 rd

Gällande lydelse

förskottsuppbörd (1118/1996), som uppburits på grund av arbete som avses i 2 §. Skattskyldig är inkomsttagaren. Skatten uppbärs som en slutlig skatt så att arbetsgivaren drar av skatten från den lön som betalas.

12 §

Ikraftträdande

Lagen tillämpas på lön som uppbärs eller har uppburits den 1 januari 1996 eller därefter på basis av ett sådant arbete som börjar eller har börjat under tiden mellan den 1 januari 1996 och den 31 december 1999 eller mellan den 1 januari 2001 och den 31 december 2019, nämnda dagar medräknade. I övrigt tillämpas lagen första gången vid beskattningen för 1996.

Föreslagen lydelse

(1118/1996) ska verkställas. Skattskyldig är inkomsttagaren. Skatten tas ut som en slutlig skatt så att arbetsgivaren drar av skatten från den lön som betalas.

12 §

Ikraftträdande

Lagen tillämpas på lön som fås eller har fåtts den 1 januari 1996 eller därefter på basis av ett sådant arbete som börjar eller har börjat under tiden mellan den 1 januari 1996 och den 31 december 1999 *nämnda dagar medräknade, eller den 1 januari 2001 eller därefter*. I övrigt tillämpas lagen första gången vid beskattningen för 1996.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 3 § tillämpas på lön som betalas den 1 januari 2020 eller därefter.
